

Београд, новембар 2022. год., бр.4

ГИНКОВ ГЛАСНИК

Часопис ученика Основне школе „Јован Поповић“

Садржај:

<i>Реч директора</i>	3
<i>Јован Поповић, књижевник и ратник</i>	4
<i>Моја школа „Јован Поповић“</i>	5
<i>100 година од рођења Душка Радовића</i>	5
<i>Водич кроз одрастање</i>	6
<i>Ученички парламент</i>	9
<i>Награђивани ученички радови</i>	10
<i>Они стварају име наше школе</i>	16
<i>Настава у нашој школи</i>	17
<i>Вести из наше школе</i>	18

Гинков гласник

-Часопис ученика Основне школе „Јован Поповић“

Насловна страна: „Вила“, рад ученице Дарије Живковић 7/2 који се налази на зиду у школској згради

*-Текстове за часопис су припремили ученици,
чланови Новинарске секције: Лара Јоксић, Дарија Живковић, Аника Петровић,
Медина Ибрахими, Нина Мидовић, Урош Шарчевић, Ђорђе Бачевић
Уредници часописа: Маја Ђопић, Милица Митровић*

-Графички уредник- Дизајн и фотографије: Лара Јоксић, Маја Ђопић

-Електронска пошта школе: direktor@jovanpopovic.rs

-Телефон школе: 011 2970-753

Београд, 2022.

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Директор ОШ „Јован Поповић“ у Београду је Иван Ћилерџић. У школи ради већ једанаест година, а на месту директора школе осам година.

Можете ли нам укратко описати посао директора школе?

- Посао директора је јако занимљив, динамичан и одговоран. Присутна је брига за организацију целокупног рада школе, безбедност ученика и запослених, поштовање распореда часова и свих норматива који чине један образовно-васпитни наставни процес. Уз све то, веома је важна лидерска и менаџерска функција директора. За добар рад школе потребни су добри техничко-просторни и материјални услови, те смо стога поносни на садашњи изглед школе старијих разреда, која је у протеклих пар месеци добила потпуно нови сјај. Посебно смо поносни на реализацију пројекта Владе Републике Србије и Министарства енергетике и рударства, уз подршку Градске општине Палилула, „Подизање енергетске ефикасности у школама“.

Поред редовног образовног, да ли школа остварује још неке програме?

- Посебно смо, као школа, поносни на целокупан рад нашег колектива, рад талентоване деце као и сарадње родитеља, али као посебну ставку морам да издвојим рад са даровитом децом у оквиру програма ИОПЗ, где се уназад већ пет година трудимо да наша школа буде препознатљива по таквој врсти наставе. Поводом тога и ове школске године организујемо стручни скуп под називом „Даровитост у настави и ваннаставним активностима“ који ће се одржати 18-ог новембра, на Дан наше школе, када ћемо имати једно стручно предавање од стране еминентних стручњака те области и приказати свим гостима како наша школа ради са даровитом децом.

Који су даљи циљеви рада школе?

- Потрудићемо се да у оквиру ове школске године додатно уредимо и опремимо школу са савременим средствима, новим намештајем. Гледаћемо да наставу учинимо још занимљивијом и савременијом, а све у циљу продубљивања знања наших ученика и њихове даље припреме за матурске испите који их очекују и нове изазове. Желимо да ученицима понудимо још више ваннаставних активности и секција, како би још више исказали свој таленат и школу прихватили као Установу у којој уживају, друже се и уче.

Завршна реч: У ери технолошког напретка, са поносом вам по први пут представљамо часопис школе „Јован Поповић“, „Гинков гласник“, у електронској форми. Током ове школске године, имали смо низ успеха наших ученика у области природних и друштвених наука, али и уметности и спорта, па бих искористио прилику да похвалим изузетно радан и талентован колектив, који се труди да успостави прави однос са ученицима и кроз додатну наставу открије и препозна њихову даровитост, што им је обезбедило да учествовањем на разним такмичењима, као и победом на истим, на прави начин промовишу школу и златним словима испишу историју ОШ „Јован Поповић.“

Милица Митровић,
наставница српског језика и књижевности

ЈОВАН ПОПОВИЋ, КЊИЖЕВНИК И РАТНИК

Песник, револуционар и књижевник Јован Поповић рођен је 18.11.1905. године у Великој Кикинди у породици апотекара. После смрти мајке 1925. године почиње да издржава породицу радећи у апотеци свога оца и пише свој првенац, збирку песама, "Хаџија вечности".

"Књигу другова" објављује 1929. године због које бива ухапшен и оптужен на основу Закона о заштити државне безбедности и поретка. Јован Поповић је тада осуђен на девет месеци затвора. Окружни суд у Великој Кикинди 1930. године ослобађа га оптужбе и он тада прелази у Београд и почиње да ради у "Нолиту".

Године 1941. учествује у априлском рату. Одлази у партизане у Посавски партизански одред и уређује часопис "Посавски партизан" и почиње да пише "Истините легенде" које објављује у листу "Слободна Војводина".

И као песник и као борац, он се увек истицао у првим редовима револуције и био један од оних њених бораца који су херојским самопрегором утирали путеве до слободе.

Поповићево књижевно дело чине три збирке стихова и три збирке приповедака.

Песме: Хаџија вечности (1925), Плес над празником (1926) и Ласта у митраљеском гнезду (1942); приповетке: Реда мора да буде (1932), Лица у пролазу (1941) и Истините легенде (1944).

Последња Поповићева књига песама, која представља његов лични избор из целокупног дотадашњег песничког стварања изашла је 1951, када је песник већ био у болесничкој постељи. Поповић је, сем тога, писао и есеје и критике. Умро је 13.02.1952. у Београду.

МОЈА ШКОЛА „ЈОВАН ПОПОВИЋ“

Основна школа „Јован Поповић“ је основана 18. новембра 1954. године. Школа се налази изнад десне обале Дунава, у насељу Нова Карабурма, и граничи се са Старом Карабурмом и Звездаром.

Историјат школе је везан за раст и развој насеља Карабурма. Школа је почела са радом 1954. године у једној згради, да би 1959. године била изграђена нова зграда са још 10 учионица. Године 1972. изграђен је још један објект, првобитно намењен за дневни боравак, који је припојен новој згради. Данас школу чине 2 школске зграде, школски парк, двориште и спортски терени.

У дворишту школе, у близини главног улаза у школу, се налази старо дрво- „Гинко Билоба“. Ова биљка је изузетно ретка у нашем граду. Због тога је лист ове лековите биљке заштитни знак наше школе и налази се и на беџу наше школе.

Ове године школа прославља свој 68. рођендан!

Укупан број ученика у школској 2022/2023. години је 804 (380 девојчица и 424 дечака), распоређених у 31 одељење од 1. до 8. разреда. Иако се у близини налазе још три основне школе, највећи број деце похађа баш нашу школу и сваке школске године је све веће интересовање за упис деце у 1. разред.

Верујемо да ће наша школа и даље бити на путу успеха и радости за све нас.

Дарија Живковић 7/2

100 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ДУШКА РАДОВИЋА

Ове године, у месецу новембру се обележава 100 година од рођења нашег познатог писца, песника, новинара и афористичара Душана Радовића. Душко Радовић је велики део свог стваралаштва посветио пишући за децу и о деци. Писао је сценарио и текст популарних песама за дечију телевизијску серију „ На слово, на слово“ (1963—1965). Писао је поезију и прозу за децу. Неке од његових песама су постале хитови за децу у извођењу Дечјег хора „Колибри“: Кад је био мрак, Плави зец, Страшан лав, Шта је на крају, Песма о млеку, Татин музичар, Здравница (Све што расте хтело би да расте...), Најлепша мама на свету. Позната дела су и : Капетан Џон Пиплфокс(1953), радио-драма, Поштована децо (1954), песме, Како су постале ружне речи (1960), радио-драма, Смешне речи (1961), песме, Причам ти причу (1963), песме и приче, Где је земља Дембелија (1965), песме, Разбојник Кађа и принцеза Нађа (1968), песме.

Најширој публици је познат по афоризмима којима је будио Београђане на таласима Радија „Студио Б“: „Београде, добро јутро“

Његова дела су превођена на све значајније светске језике. Радовић је добитник наших најугледнијих награда, као и дипломе Међународне организације за дечију књижевност „Ханс Кристијан Андерсен“.

Познати афоризми су:

- „Тешко је бити дете и бити добар.“
- „Ако решите све проблеме своје деце, они неће имати других проблема сем вас.“
- „Имати пријатеље, то значи пристати на то да има лепших, паметнијих и бољих од вас. Ко то не може да прихвати, нема пријатеља.“

Маја Ћопић, школски педагог

ВОДИЧ КРОЗ ОДРАСТАЊЕ

Разговор са школским психологом, Милицом Милојевић

О одрастању

Ученици основне школе су широког узрасног распона, од првачића који тек улазе из света предшколаца у школу, до тинејџера и млађих адолесцената у старијим разредима.

Свако од ових узрасних доба носи са собом нове изазове, али и нова искуства, знања и вештне превазилажења проблема, кроз које постајете социјално зрелији и полако се формирате у одрасле људе који преузимају одговорност за своје поступке и одлуке које доносе.

У току одрастања и свих промена које се дешавају у вашој психи и вашем телу, дешава се да у одређеним ситуацијама немате капацитета да ефикасно и на здрав начин решите проблемску ситуацију која се нашла пред вама. Тада је пожељно потражити подршку. Разговор са особом која је зрелија, искуснија од вас, у коју можете да имате поверења може бити од велике помоћи. Најчешће се ђаци обраћају родитељима за савет, подршку и помоћ, али постоје ситуације када их је срамота да о неким темама разговарају са родитељима или се плаше њихове реакције. Управо у тим ситуацијама врата психолога и педагога школе су вам отворена. Можете доћи да испричате шта вас мучи, без страха да ћете бити осуђивани или исмевани због тога. А ми ћемо вас разумети и покушати да вас ојачамо како би нашли начин да превазиђете ситуацију у којој се налазите, а која је за вас тешка.

Не заборавите- сваки проблем је решив!

Аника Петровић 7/1

Интернет- предности и мане

Много деце данас користи интернет. Интернет има своје добре стране и без њега је немогуће замислити савремени живот али нажалост време на интернету се користи и на небезбедан начин.

- Истраживање UNICEF-а из 2018. године показује да деца у Србији приступају интернету у све млађем узрасту и да најстарији од њих проводе и до 7 сати викендом користећи га углавном за забаву.
- Више од две трећине деце и младих (74%) има профил на некој друштвеној мрежи или платформи за играње видео – игара од тога, 41% њих узраста 9-10 година као и 72% њих узраста 11-12 година каже да има профил, иако је минимална старосна граница, прописана од стране друштвених мрежа, обично 13 година.

ЛОШЕ СТРАНЕ ИНТЕРНЕТА	ДОБРЕ СТРАНЕ ИНТЕРНЕТА
<ul style="list-style-type: none"> • Вршњачко насиље • Нетачни извори података • Различите злоупотребе деце у сврху маркетинга • Искоришћавање деце у порнографске сврхе • Злоупотреба личних података, снимака и фотографија, који кад се једном поставе на интернет остају ту заувек • Приступ недозвољеном и штетном садржају	<ul style="list-style-type: none"> • Платформе за учење • Стицање искустава које се нуди путем виртуелних садржаја • Приступ образовним садржајима • Комуникација са пријатељима који су далеко путем мејла и друштвених мрежа • Извор информација • Дигитализовани културни садржаји

На интернету време треба проводити паметно и безбедно у чему вам могу помоћи и стручне службе преко броја телефона 19833!

Урош Шарчевић 8/2

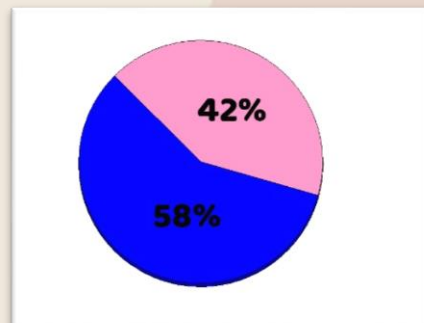
Видео игрице

Видео игрице помажу да се човек опусти у свету где нема последица као у правом свету. Биле то борбе са зомбијима или играње шаха, свако има неки начин да побегне из стварности. У Србији игрице не играју само дечаци, већ и белики девојчица. Скоро половина људи

који играју игрице у Србији су женског рода. Можда мислите да деца од седам година највише играју игрице, међутим ученици од 12-15 година играју више и озбиљније чак и ако имају више обавеза.

Да ли сте знали да игрице побољшавају рефлексе? Такође побољшавају логичко мишљење и уочавање ситних детаља. Игрице такође имају и лошу страну. Оне изазивају зависност и

тешко је фокусирати се на нешто зато што у подсвести постоји шанса да мислиш: „Зашто бих ја радио ово кад сам ја тамо најбољи и најпаметнији“. Свака особа је другачија и другачије ће реаговати, али у већини случајева тако буде. Поред тога, затворен си у кући цео дан по светлу који ти не прија за очи, то штети вид и ти се уопште не крећеш, тако да ти се не уништавају само очи, већ и цело тело. Велики проценат играча се нервирају више и постају агресивнији када играју игрице. Игрице су ствар која треба да се ради у слободно време и „да се потроши време,“ јер нпр. Fortnite ће се угасити за пар година и све то што је постигнуто у игрици тешким трудом ће нестати, а ако сте при том, играјући игрице, занемарили све своје обавезе, то може да вас прогања цео живот.

Ђорђе Бачевић 8/2

Мода тинејџера

Свако од нас има свој стил и изглед. Већина девојчица има своје идоле са разних друштвених мрежа, па желе да изгледају као оне. Труде се да сваки модни тренд испрате, да ли то била нека нова маскара или специфичне патике. Мода почиње од тинејџера. Уклапају необичне комбинације и не боје се погледа пролазника на улицама. Мада, мода осваја и дечаке. Јуре само за тамним и једнобојним нијансама. У данашњој моди су стилови облачења исти, ретко ко се истиче. Код девојчица су то неке краће мајице, поцепане фармерке и углавном патике које одишу неким новим и популарним трендовима. Код дечака доминирају углавном спортске мајице познатих брендова, класичне фармерке и најважнији детаљ су патике као последњи модни крик. Коришћење козметичких производа као што су шминка и парфеме и многи други ритуални обреди за лепоту, представљају део живота сваке девојчице и њене трансформације из детета у девојку. Ипак, у данашњем свету, изгледа да девојчице одрастају много брже него што је то био случај са њиховим мајкама. Козметика коју тинејџерке користе треба да буде блага и што природнија. Одлазак у шетњу или на базен, потпуно се разликује од неке рођенданске или школске журке. За младу тинејџерку, кључ је у финој, суптилној козметици, која подразумева природне сјајеве за усне у неутралној нијанси. Мада, на крају крајева нико не би требало да се меша у туђи стил јер је свако леп на свој начин. Желела бих да посаветујем све девојчице док су још у раној фази одрастања да остану у складу са својим годинама, јер ће имати још времена за одрастање.

Нина Мидовић 7/2

Спорт

70% нашег здравља је наша физичка активност. У животу би требало да се бавимо било којим спортом који нам одговара. У већини школа физичка активност је поред свих предмета врло важна. Код девојчица су то углавном неки спортови попут одбојке, гимнастике, атлетике, али има ту и изузетака где се девојчице баве и кошарком, фудбалом или боксом. Свака од њих би желела да се покаже и да буде најбоља у томе што тренира. У школама су предвиђена разна такмичења како за девојчице тако и за дечаке. Освајају лепе награде као што су дипломе, занимљиве књиге... Наставници физичког и здравственог васпитања се труде да се девојчице не умарају превише и да то буде на нивоу који може свака од њих да издржи. Код дечака је то мало другачије. Дечаци се сматрају јачим полом и код њих је другачија ситуација. Наравно, сваки би желео да је јачи од другог. Код дечака нема поделе спортова, свако тренира оно шта жели, па било то фудбал, кошарка, бокс, одбојка, пливање... Мушки спортови захтевају много брзине и снаге. Труде се да помоћу разних вежби као што су склекови, згибови или трбушњаци изграде снагу. Учествовање у спорту, а посебно у тимским спортовима младе учи тимском раду, лидерству, самодисциплини, одговорности, толеранцији, развија њихове вештине савладавања различитих проблема, учи их истрајности, поштовању ауторитета, развија радне навике, јача њихов карактер, самопоштовање и самопоуздање.

Нина Мидовић 7/2

УЧЕНИЧКИ ПАРЛАМЕНТА

Према Закону о основном образовању и васпитању и ове школске године је оформљен Ученички парламент. Њега чине по два представника из сваког одељења седмог и осмог разреда основне школе. Представнике из сваког одељења треба да изабере ученици одељењске заједнице сваке школске године на часу одељењске заједнице. Ученички парламент може да сарађује са парламентима из других школа као и са организацијама које се баве положајем ученика у школи. Подршку ученицима у раду по потреби пружају и разредне старешине, директор, стручни сарадници и учитељи. Ученички парламент постоји како би и ученици школе могли да дају своје мишљење и допринесу : уређивању школског простора, избору удџбеника, слободних активности и друго. Како би Ученички парламент доносио одлуке морају се пажљиво ослушнути и жеље ученика које бисе пренеле Школском одбору. Ученички парламент подстиче међусобну сарадњу и разумевање између ученика и наставника или стручног сарадника. Ученички парламент се бави питањима обавеза и права ученика у школи, што је од великог значаја за њихов живот у школи. У школи постоји тим за превенцију дискриминације, насиља, злостављања и занемаравања који у свом тиму имају и представника Ученичког парламента. Представници парламента ће ове године бити посебно задужени за заштиту ученика од дискриминације, насиља, злостављања и занемаравања и интензивно ће сарађивати са Вршњачким тимом. Ученички парламент има свог председника (Лара Јоксић 8/2), подпредседника (Урош Шарчевић 8/2), записничара (Марко Ћупић 7/4) и два ученика који учествују у раду Школског одбора (Тара Тадић 7/4 и Богдан Томовић 8/3). Координатор за рад са Ученичким парламентом је педагог школе, Маја Ћопић.

Дарија Живковић 7/2

НАГРАЂИВАНИ УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

ЛИКОВНИ КОНКУРС „ШТА ДЕТЕТУ ТРЕБА ДА РАСТЕ ДО НЕБА“

Анђела Цветковић 2/1

1. награда за ликовни рад на општинском такмичењу

Ана Бјеловук 4/2

Специјална награда за ликовни израз на општинском такмичењу

Теа Злопорубовић 8/3

1. награда за ликовни рад на општинском такмичењу

Милица Васић 6/3
1. награда на школском такмичењу

Нина Ерић 5/2
3. награда на школском такмичењу

Никита Крџалин 5/1
2. награда на школском такмичењу

За успех ученика су заслужне и њихове учитељице, Зорица Латинковић и Вања Крџавац, и наставница ликовне културе, Јелена Савић.

ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС „ШТА ДЕТЕТУ ТРЕБА ДА РАСТЕ ДО НЕБА“

Шта детету треба да расте до неба

Спавање да одморе срце и тело,
играње да им буде весело,
да једу воће, поврће и пуно чоколаде,
да као мали мајстори куле граде.
У школу да иду и уче многе ствари,
а највише да буду добри другари.
Одрасли људи да о њима брину,
не започињу ратове и у њима гину,
јер рат је мржња, а мржња је лоша.
Љубав је одговор прави.
Љубав је оно што деци треба
да расту до неба.

Гаврило Обрадовић 2/1
1. награда на литерарном конкурс

Шта детету треба да расте до неба

Мало играчака, мало снега,
За срећу мало детету треба.
Да буде весело, да буде срећно,
Пажњу му пружи, то биће му вечно.
Занесено игром са својим другарима,
Проблеме не сматра озбиљним стварима.
Јер кад осети љубав мало му треба,
Да његова радост порасте до неба.

Тешић Вишња 2/3
3. награда на литерарном конкурс

Шта детету треба да расте до неба

Детету треба храна и вода
да би порасло као рода.

Да би порасло чак до неба
детету љубав највише треба.

Ако дете волите више од свега
дете ће порастати до неба.

Мазите и пазите дете до јутра
и нешто ће се десити сутра.

Сутра ће дете порастати до неба
и вратиће вам љубав кад вам треба.

Лена Никодиновић 3/3
1. награда на литерарном конкурс

ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС "ЈА И СВЕТ ОКО МЕНЕ"

Мој свет

Мој свет су моји мама и тата
баш су добри и јако ме воле
тата ме ујутру води до школе
домаћи најбоље радим са њим
тата и ја смо прави тим.

Са мамом волим да причам приче

Моје и мамине очи много личе
све би урадила за мене
моја мама је као четири жене.

Мој свет су моји другари
нови из школе и они стари.

Поред њих ту је и бака
са њом је свака авантура лака.

Ту су и браћа и сестре разне,
тетке и тече, ујаци, стрине.

Мој свет су сви ови људи
кад ја устанем и мој свет се буди.

Гаврило Обрадовић, 2/1
1. награда на литерарном конкурс

Шта детету треба да стигне до неба

Шта детету треба
Да расте до неба?
Мало млека, кришка хлеба,
Ил` пак парче плавог неба;
Како то до неба расти,
И одозго баш не пасти;
Колико љубави је довољно,
Да расте дете срећно, задовољно;
Да га пољупцима засипамо,
Свакодневно пажњом обасипамо;
Једно кило загрљаја дневно,
Ил` обавезно спавање поподневно?!
Здрав сан је приоритетан,
Уз њега и оброк квалитетан.
Ипак...
Дете мора да се смеје,
Да радост око себе сеје.
И учење за раст битно је јако,
Образовање да не схвати олако.
Друге и себе треба да пази,
Да чува природу и траву не гази.
И сви ће онда да се чуде,
Како горе може одмах да се буде.
Само видиш: расте, додирује облаке,
Преко дуге прави невидљиве кораке.
Тако дете и до неба стигне,
И више од вишег може да престигне.

Милица Илић 6/2
1. награда на литерарном конкурс

ЈА И СВЕТ ОКО МЕНЕ

Док шетам поред реке посматрам природу око себе. Све је прекрасно, сунце сија и златним зрацима обасјава цвеће, вода жубори, птице цвркућу најлепшу песму коју сам икада чула. Међутим, када погледам лица људи потпуно је другачије, свако као да има неку сенку на лицу, неку тугу и бригу.

Примећујем да су сви пуни стрепње и као да са страхом очекују нови дан. Са свих страна као ехо одјекују речи - рат, глад, криза... Сви су преплашени и не знају шта да очекују. Драго ми је што сам још увек дете и немам пуно брига, али ипак могу да приметим проблеме и неке несреће које се догађају у мом окружењу. Иако је интернет веома користан и може нам пружити да видимо цео свет као на длану и наше вољене из далека, због њега и друштвених мрежа смо се и отуђили. Не виђамо се уживо него преко екрана, а ништа не може да замени топао загрљај и чврст стисак руке. Слободно време се проводи испред екрана уместо у природи. Нико више не излази напоље, друже се са пријатељима преко видео позива уместо у парку или биоскопу. Има пуно људи који не показују своје право лице и у дубини душе гаје нека лоша осећања - љубомору, завист па и мржњу. Млади талентовани и способни људи губе жељу за остварењем снова јер им људи говоре како су њихове жеље неоствариве и пут који желе да изаберу погрешан. Све своје жеље одбацују због високих очекивања и сурових критика. Разликујемо и вреднујемо људе на основу њиховог новца, вероисповести и боје коже, а не по особинама и способностима које су битне. Племенитост и пожртвованост људи данас мало значе. Понекад не желим да живим у оваквом лошем и окрутном свету где су сви преплашени, где све слободно време проводимо затворени у четири зида. Чини ми се као да људи имају окове који им не дају да уживају у лепотама и чарима природе. Схватила сам да свет мора да се промени, да људи морају да се промене! Оваква размишљања ме растужују и уносе немир.

Оно што ме усређује и може да промени расположење је дечји смех - искрен, безбрижан, пун радости, и он ми буди наду за безбрижније сутра. Подсећа ме на то да има и лепих ствари на овом свету, да има наде да свет буде бољи. Једном ће људи престати да ратују, а праве вредности ће постати важне. Желим да верујем да ће бити више правих пријатељстава, дружења у природи и да ће породица и љубав бити неприкосновене и најдрагоценије. Било би дивно да једног дана сви људи на зеленој планети буду срећни и безбрижни као мирисна ружа испод мог прозора.

Љубица Велимировић 6/1

1. награда на литерарном конкурс

За успех ученика су заслужне и њихове учитељице, Зорица Латинковић, Ирена Коларевећ, Марина Кијановић, и наставнице српског језика и књижевности Биљана Пауновић и Снежана Бишевац.

ОНИ СТВАРАЈУ ИМЕ НАШЕ ШКОЛЕ

Снежана Радовић, наставница географије

Зашто сте изабрали да будете баш наставница географије?

„Волим географију од петог разреда, а за то је заслужна моја наставница географије. Разне занимљивости и разноврсности у предавањима су ме заинтересовале за географију.”

Колико година радите као наставница?

„Радим двадесет и четири године као наставница географије.“

Зашто сте изабрали да радите са децом?

„Када сам уписала факултет нисам заиста размишљала, само сам волела географију. Ништа ме друго није интересовало ни где ћу да радим ни са ким, географија је била моја највећа љубав. Увек ме је занимало све то о земљама, народима, културама. Када сам почела да радим са децом, видела сам да је то то, да ми то пристаје.“

Шта мислите о овој школи и зашто сте баш њу изабрали?

„Ја сам почела да радим у школи „Јован Поповић” 1998. године, и у још једној школи, и ето, стицајем околности сам овде. Ево и дан данас радим овде и супер ми је.”

Која Вам је била најбоља генерација?

„Не могу да издвајам, свака генерација је свој печат оставила, ја о мојим ученицима мислим све најлепше.” Било је много ученика који су освајали многе награде и посебно сам поносна на њих али и на све друге моје ученике. Поред тога, велики изазов је бити одељењски старшина, што сам дуго година и била.“

У којој школи сте још радили поред наше?

„Почела сам да радим паралелно 1998. год. у овој нашој школи и школи „Филип Вишњић”. Тако сам радила све до 2012. године, када је моја колегиница из ове школе Дивна Станковић Жунић отишла у пензију. Ипак, најсрећнија сам сада када радим у једној школи.“

Биљана Ристић, учитељица

Зашто сте изабрали да будете баш учитељица?

„Зато што волим рад са децом, волим децу, и онда је просто то произишло из мојих неких младачких дана. Не бих мењала овај посао. Да поново морам да одлучим шта бих радила, поново бих била учитељица.“

Колико година радите као учитељица?

„Радим 35 година као учитељица, а била сам и ђак ове школе тако да сам све укупно у овој школи 43 године.“

Шта мислите о овој школи и зашто сте изабрали баш у овој школи да радите?

„Ову школу сам изабрала зато што је ово моја школа, била сам 8 година ђак, и чим ми се указала прилика да радим, ја сам то прихватила зато што ми је ова школа драга без обзира како изгледа и колико је стара, ја сам је изабрала.“

Да ли сте некада радили у некој другој школи?

„Јесам, али јако кратко као замена.“

Која Вам је омиљена генерација?

„Свака генерација ми је оставила неки печат по ком ћу да их памтим, све генерације су посебне по нечему.“

Зашто сте изабрали да радите са децом?

„Волим децу и волим овај посао, не бих мола да радим са старијом децом, али са тим млађим узрастом да. Радећи са децом под условом да је дисциплина и ред, рад је за мене право уживање. Деца су искрена, неискварена, зато што су деца.“

Медина Ибрахими 8/3
Аника Петровић 7/1

РАДОСТ ЈЕ СЕТИТИ СЕ

Пре десет година сам имала среће да уђем у две учионице у којима су ме сачекала насмејана дечија лица трећег разреда (3/1 и 3/4) и огромна жеља да ми покажу шта све знају, али и спремност да науче оно што се од њих очекује. Они су опет имали среће што су били окупљени око учитељице Весне и Рајке које су на диван начин умеле да обликују и унапређују оно што су деца донела од родитеља -мудрост,богатство шароликог садржаја, знатижељу за откривање непознатог и лепо понашање. Оне су ми откриле ту чаробну формулу за дечији успех. У тој формули подједнако су важни и родитељ и дете и учитељ или наставник и свако треба да је посвећен свакоме. Оне су ми показале на делу како сваки ученик има свој ритам учења и да свакоме треба дати простора и времена да открије себе и у чему је добар. Можда то неће бити у тренутку кад ми то очекујемо, али наше стрпљење и лепа реч ће свакако имати позитивног трага у неком тренутку у њиховом животу.

Ако постоји посвећеност, као што је у овом случају била, онда на крају добијете мудре „мангупе“ (како рече главни јунак из књиге „Шешир професора Косте Вујића“) који прерађују информације које им дајете, повезују их са личним догађајима и искуствима, пажљиво посматрају свет и људе у њему и увек имају своје мишљење.Траже се и у реалности и у својим сновима па и кад „падају“ не траже оправдање, већ увек нађу боље решење и учине срећним свакога ко их зна на неки посебан начин.

Још у трећем разреду сам била задивљена самопоуздањем тако малих људи. Они су већ тада уживали у улогама новинара, глумца, писаца, државника, биолога, музичара...и сваки задатак је био изазов да покажу себе у најбољем светлу. Они помало уплашени и несигурни су се полако мењали на боље и учили од ових других.

У четвртог разреду у сусрету са ауторима уџбеника су врло самоуверено и аргументовано сугерисали шта је добро и шта им се свидело, али и шта би могли да промене како би учење било интересантније. Они су целе године тражили додатне домаће задатке измишљајући начине да буду што креативнији јер је њима тако било лепше и могли су целог себе да дају. И ништа није никада било тешко.Безброј је изговорених и написаних речи које су се постепено скупљале и слагале, све јаче повезивале из године у годину и остајале за сталну употребу.Понекад ми се чини да то и није било право учење јер, захваљујући њима, личило је на забаву. И за контролне и писмене задатке тек се понешто мало прелистало.

Марија Билас је, на пример, у тим својим маштаријама написала причу о правилним и неправилним глаголима и у њој замолила енглеску краљицу да реши стогодишњи сукоб између тих глагола и да она објасни деци да је свет интересантнији ако постоје различитости. За ту кратку причу добила је награду на једном такмичењу. Оставила нам је за успомену књигу у којој се налази та њена прича, а која је те године одштампана специјално за Сајам књига.

Кад су били у седмом разреду, моја пријатељица Марија је долазила из Енглеске. Била је гост у нашој школи и у једночасовном ћаскању ови наши чаробњаци су имали потврду од изворног говорника да им се знање увећало и улепшало и врло опуштено су разговарали и имали безброј питања на која су добијали одговор из прве руке.

Њихов осми разред памтим по дебатама које су се настављале на енглеском и после завршетка часа док би у ходнику школе чекали следећи час. Та њихова игра речи и идеја, размена мудрости и зрелости је скоро непоновљива. Увек сам имала осећај да сам много тога од њих и сама научила јер сам уживала да слушам њихова приповедања.

За непуну годину дана, они завршавају средњу школу. Понекад се прошетају и сврате и увек су сећања моћна и у сликама. Радост је, заиста, сетити се тог знања и шароликог интересовања. Упорно трагам за том њиховом светлошћу, али је више нема у тој количини.

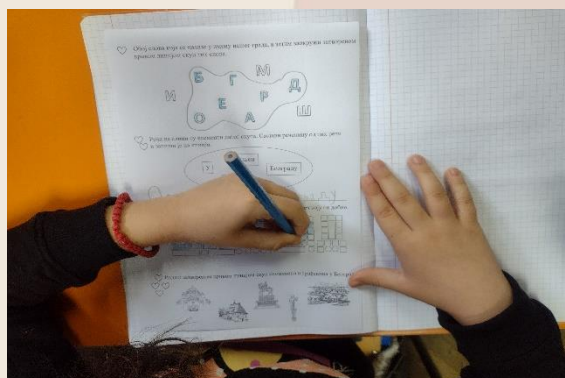
Надам се да ће наставити да буду добри и срећни људи и да ће и остатак света за њих чути једног дана.

Вера Зечевић,
наставница енглеског језика

НАСТАВА У НАШОЈ ШКОЛИ

Тематска настава

Почетком месеца у нашој школи је у млађим разредима одржана тематска настава на тему „Београд“. Крајем месеца новембра планирано је одржавање овог вида наставе и у старијим разредима. Ученици су обрађивали наставно градиво различитих наставних предмета тако што су га повезивали са темом „Београд“. На тај начин су учили и о свом граду, на занимљив и другачији начин.

Европски Дан језика: БЕЛЕШКА СА ЧАСА СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Данас смо на часу српског језика и књижевности поновили шта смо научили о српском језику јер је био 26. септембар, а то је Европски дан језика!

Поновили смо да српски језик припада групи јужнословенских језика, а да су словенски језици једна грана индоевропске породице језика - којој припада већина европских језика. Обновили смо колико је значајно неговати свој матерњи језик јер је он веома важан део националног духа и свести, кад народ има уређен језик, онда има основу за уређену државу.

Наравно, причали смо како је уопште настао језик којим данас говоримо тј. како се српски језик мењао и уређивао кроз векове. Први су записи настали глагољicom на заједничком књижевном језику свих Словена - старословенском, а за то су најзаслужнији Ћирило и Методије, оснивачи словенске писмености. Убрзо је глагољicu заменила једноставнија ћирилица, а језик је постао српкословенски јер су у њега улазиле речи из народног говора. После је прихваћен рускословенски, а онда и славеносрпски... све док се нису створили услови да књижевни језик буде народни српски језик, а писмо реформисана ћирилица. Сава Мркаљ је, као што смо научили, први реформисао ћирилицу 1810. године и тад поставио чувено правило: „Пиши као што говориш“. 1814. године Вук Стефановић Караџић је написао две веома значајне књиге: Писменицу и Пјеснарицу, а обе су биле написане Мркаљевома ћирилицом. Вук се надовезао на рад Саве Мркаља, преузео његова правила и разрадио их.

1818. година је изузетно важна за српски језик, јер је Вук написао и објавио „Српски рјечник“ (26 хиљада речи), а Јернеј Копитар превео на немачки и латински језик. Уз ову књигу Вук је штампао и српску граматику, реформисаном ћирилицом и правописом (29 слова). Обновили смо да је Вук 1836. увео „х“ у ћирилицу у књизи Српске народне пословице и од тада азбука има 30 слова.

Такође, важна година је била 1847. јер су тада изашле четири значајне књиге:

- „Песме“ Бранко Радичевић
- „Горски вијенац“ П. Петровић Његош
- „Нови завјет“ (превод) В.С. Караџић
- „Рат за српски језик и правопис“ Ђура Даничић

Те књиге су показале да је народни српски језик довољно добар за све области живота, за уметност, науку, филозофију и да може изразити баш сваку мисао и осећање!

1850. у Бечу дошло је до Књижевног договора са Хрватима о заједничком језику – за основу је имао ијекавски изговор (источнохерцеговачки говор) и штокавско наречје.

Четири године после смрти Вука Стефановића Караџића (1787 – 1864) званично је призната Вукова реформа и све до деведесетих година 20. века тај језик је био службени, само је у Републици Србији имао и екавски изговор (војвођанско-шумадијски говор).

Теодора Ђук VIII₁
26. септембар 2022. године

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

Екскурзија ученика 8.разреда

Ове године школа је организовала тродневну екскурзију за наше осмаке у периоду од 19. до 21. октобра. Ученици су ноћили на планини Златибор, а дневне активности обухватале су:

1. дан: обилазак Стопића пећине у близини Златибора, музеј под отвореним небом „Старо село“ у Сирогојну и водопада Гостиље који је оставио незабораван утисак.

2. дан: почео је јутарњом шетњом до споменика стрељаним партизанима на Шуматном брду; касније је организована возња старом железницом возом Носталгија на Шарганској осмици, са стајалиштима на импозантним видиковцима где су направљене фотографије дивних пејзажа, и посета етно села Дрвенград, нашег познатог режисера Емира Кустурице.

3. дан: обилазак манастира Милешево у коме су мошти Светог Саве и чувена фреска Белог анђела.

Велики утисак оставила је добра организација ноћног дружења у дискотеци где су наши ђаци стекли пуно нових познанстава са осмацима школе „Филип Филиповић“ из Београда. Општи утисак ђака је добар провод, пуно смеха и лепих успомена, посебно јер је све прошло без икаквих проблема!

Подизање енергетске ефикасности у школама

Како смо сазнали од директора школе, наша школа је једна од ретких која је одлуком Владе Републике Србије и Министарста рударства и енергетике добила пројекат „**Подизање** стакла са гасом аргоном и комплетне изолације спољашњости зграде старијих разреда са 12 **енергетске ефикасности у школама**“. У оквиру тог пројекта школа је сређена у смислу изолације таванице, изолације подрумских просторија, комплетне замене столарије, постављање трослојног центиметара минералне вуне. Поставиће се соларни панели на кровове и термо главе. Овим ће се уштедети одређена средства за плаћање енергената која ћемо финансијским планом моћи да преусмеримо на набавку одређеног материјала за образовање. Захваљујући овом пројекту наша школа ће бити топлија, а лети ће бити пријатнија и биће мање врућине. Оно што је најбитније је да ће се уштедети средства за плаћање енергената тј. грејања и струје.

Стручни скуп „Рад са даровитим ученицима“

Како смо сазнали од психолога школе која је и координатор тима за инклузивно образовање, у нашој школи се већ трећи пут за редом на Дан школе, 18. 11., одржава стручни скуп о раду са даровитом децом. Овај стручни скуп је намењен размени знања и искустава у раду са даровитим ученицима у нашој школи али и у другим школама. Стручном скупу присуствују колеге, стручњаци из различитих области који се такође баве даровитим ученицима. Пауза у одржавању овог скупа је постојала за време пандемије вируса Covid – 19, али сада настављамо са овом врстом дружења и учења. Идеја је да се подрже ученици који раде по ИОП 3 програму, као што постоји подршка за ученике који раде по ИОП 1 и ИОП 2 програму у нашој школи. Ученицима који су даровити је такође потребна подршка како би им се омогућило да тај таленат и даље развијају, да се усмере у правцу у ком су се показали своју даровитост.. Циљ скупа је унапређивање знања у овој области и мотивација неких нових учитеља и наставника да они започну рад са овим ученицима.

IN MEMORIAM

Учитељ Мирослав Јоксимовић

(1962 - 2022)

„Драги наш Учо, растали смо се веома рано. Одрасли смо уз Вас, научили сте нас много тога и кроз разне ствари са Вама смо прошли. Желели смо да Вас видимо бар последњи пут и много нам је жао што нисмо. И на крају, и после свих наших шала остадосмо Вам последња генерација. Увек ћемо Вас се радо сећати и препричавати наше заједничке успомене.

Драго нам је што смо имали прилику да нам предајете. И ако можда нисмо били најмирнија деца и најбоље одељење, верујемо да сте нас волели као што смо и ми Вас. Сви којима сте предавали су Вас волели као што сте и Ви волели сву децу. И ако на жалост више нисте са нама остаћете нам у најлепшим сећањима и прелепим успоменама. Поврх свега остаћете наш најбољи и једини Уча.”

Ваше 8-2

Последњи поздрав нашем драгом колеги, колектив ОШ „Јован Поповић“.

ХИМНА ШКОЛЕ

**У лепом Банату
ко Сунце блиста
Кикинда његов родни град
у њој је велику
започео борбу
још док је био млад**

**Јован Поповић
књижевник и ратник
у свом га срцу носи школа ова
Он је један од бројних великана
неимара најлепших снова**

**Читаће се увек његова дела
памтиће се ове песме глас
Што нам школа носи име великана
Понос је за све нас**

**Борио се пушком и пером
против фашизма и мрака
Борио се и писао искрено и топло
о подвизима наших јунака**

**Јован Поповић
у свом га срцу носи школа ова
Он је један од бројних великана
неимара најлепших снова.**

Текст и аранжман школске химне:
Стела Милошевић, проф.музичке културе

Београд, 18. новембар, 2022. год.